

**Migrationsöverdomstolens dom den 15 november 2011 (UM 8643-10)
angående ny prövning av frågan om uppehållstillstånd när utlänningen
åberopar ett praktiskt verkställighetshinder**

Migrationsöverdomstolen konstaterar att en åberopad ny omständighet som handlar om ett lands vilja och möjlighet att ta emot en utlänning kan vara såväl praktiskt verkställighetshinder som ett politiskt verkställighetshinder. Det krävs en bedömning i varje enskilt fall för att avgöra om det verkställighetshindret som åberopas enbart är av praktisk natur eller om det även hänför sig till utlänningens behov av skydd.

I det aktuella fallet hade en familj åberopat, som nya omständigheter, att de kontaktat Syriens ambassad som inte gett de någon information eller besked om skydd vid ett återvändande till hemlandet och att detta berodde på att familjen tillhör gruppen maktoumeen och därför inte är registrerade i Syrien. Frågorna i målet var huruvida migrationsdomstolen felaktigt beaktat praktiska verkställighetshinder vid sin prövning enligt 12 kap. 19 § utlänningslagen, och om förutsättningar för en ny prövning förelåg.

Migrationsöverdomstolen konstaterar inledningsvis att det förhållandet att myndigheterna i en utlännings hemland inte låter honom eller henne återvända dit och inte medverkar till att inresa kan ske i det landet kan visserligen utgöra ett praktiskt verkställighetshinder som ska prövas av Migrationsverket som enda instans enligt 12 kap. 18 § utlänningslagen. Domstolen gör emellertid bedömningen att de nya omständigheterna som familjen åberopat i aktuellt ärende hänför sig även till deras anförda behov av skydd och omfattas därför av en prövning enligt 12 kap. 19 § utlänningslagen.

Migrationsöverdomstolen prövar därefter om förutsättningar för en ny prövning av frågan om uppehållstillstånd enligt 12 kap. 19 § utlänningslagen föreligger och finner – med beaktande av att något stöd för att familjen vänt sig till den syriska ambassaden utöver deras egna uppgifter inte fanns i målet samt mot bakgrund av vad familjen hävdade redan i målet om uppehållstillstånd – att de åberopade omständigheterna endast utgör modifieringar eller tillägg i förhållande till vad som åberopats tidigare. Domstolen finner därför att ny prövning av utvisningsbeslutet inte borde ha beviljats.